

Voorzitter,

Door SvKB is een motie ingebracht om als gemeenteraad onze steun te betuigen aan een initiatiefwet van de PvdA en de ChristenUnie en deze over te brengen aan minister Leers van immigratie . Deze initiatiefwet pleit voor de versterking van de in Nederland gewortelde minderjarige vreemdelingen.

Allereerst dank dat SvKB deze motie tijdig onder de aandacht van de andere partijen heeft gebracht, dit heeft ons de gelegenheid gegeven om hier in de fractie uitgebreid over van gedachten te wisselen.

CDA Kaag en Braassem heeft daarvoor de voor- en tegen argumenten op een rij gezet:

Landelijke taak:

- Enerzijds is het asielbeleid geen gemeentelijke aangelegenheid, we laten ons immers ook niet uit over de missie naar Afghanistan. Anderzijds is het wel voorgekomen dat gemeenten zich nadrukkelijk uitlaten over landelijk beleid (b.v. bestuursakkoord). Daarnaast worden gemeenten wel belast met de uitvoering van het asielbeleid en worden soms met lastige situaties geconfronteerd. Toch moeten we ook waken voor symboolpolitiek. Gemeenten hebben er eigenlijk niets over te zeggen.

Draagvlak:

- Inmiddels hebben 110 gemeenteraden zich achter de motie geschaard. Er is dan nog altijd sprake van 75% die zich niet kan vinden in de initiatiefwet. Hoe moet je dan aankijken tegen het draagvlak?

Inhoudelijk:

- Het is waar dat kinderen van procederende asielzoekers bijna als vanzelfsprekend zijn ingeburgerd(wanneer ben je ingeburgerd als kind?) in de Nederlandse maatschappij. Terugkeer is voor deze kinderen dan bijna ook iets onwezenlijks. Door het ontnemen van hier opgebouwd perspectief kunnen ze in het land van herkomst juist weer getraumatiseerd raken. Bij een generaal kinderpardon blijven echter niet alleen de kinderen, maar ook het hele gezin in Nederland . In feite gaat het dus om veel meer dan louter een kinderpardon. Gaat hiermee de wet verder dan de bedoeling van het initiatief?
- De initiatiefwet voegt een toelatingsgrond toe om kinderen op basis van de lengte van hun verblijf, definitief verblijfsrecht geeft, te weten 8 jaar. Hierbij wordt echter weer niet ontkomen aan de rechtsongelijkheid die dan weer ontstaat tussen gezinnen die wel zijn teruggekeerd na 8 jaar en gezinnen die hier nog illegaal verblijven.
- In procedures zijn het de ouders die zich verweren, de kinderen kunnen dat niet. Zij hebben geen stem en kunnen zich niet verdedigen. Dit druist in tegen de rechten van het kind. Anderzijds wordt wel uitvoering aan de rechten van het kind gegeven als het gaat om basisvoorzieningen, onderwijs en het opbouwen van een privéleven gedurende de verblijfsprocedures. Mag een kind hieraan dusdanige rechten ontnemen dat zij niet de verwachting meer hoeven te hebben dat ze nog terug kunnen keren naar hun land van herkomst?
- Kinderen van procederende asielzoekers zijn buiten hun schuld de dupe van de procedures en weerbarstige processen en de duur daarvan Zou je dan niet verwachten dat je juist de procedures als probleem aan pakt in plaats van de kinderen?
- Lastig in de initiatief wet is dat de “worteling” (zo stellen de initiatiefnemers) niet voor elk kind op de zelfde wijze verloopt. Dit hangt af van de situatie en de omgeving van het kind. Dit maakt de voorgenomen duur van 8 jaar weer discutabel.
- Beoogd wordt te voorkomen dat schrijnende gevallen als uiterste redmiddel bij de minister aankloppen die gebruik mag maken van zijn discretionaire bevoegdheid. Ook bij een kinder pardon voor een bepaalde groep zal hiervan voor een nieuwe groep sprake blijven.

- Tenslotte voorzitter moeten we niet vergeten dat we besluiten nemen over mensen. Juist het feit dat het menselijk aspect zo'n grote rol speelt maakt besluitvorming over zo'n motie niet gemakkelijk. Eigenlijk zou het over de verkorting van de procedures moeten gaan.

Voorzitter het mag duidelijk zijn dat CDA Kaag en Braassem zich stevig in de materie heeft verdiept en haar afwegingen heeft gemaakt. De uitkomst binnen onze fractie was niet eenduidig. Ieder lid heeft zijn of haar eigen afwegingen gemaakt op basis van eerder genoemde punten, bij stemming zal blijken hoe die zijn.

Karin van der Kaaden